

ARA ÉS L'HORA
Martorell desperta!

Candidatura d'Unitat Popular de Martorell

Programa polític 2011-2015

- 1. La Candidatura d'Unitat Popular de Martorell**

- 2. Radicalització de la democràcia, recuperació de l'espai públic i enfortiment del teixit associatiu**

- 3. Polítiques socials i atenció a les persones**

- 4. Educació**

- 5. Model econòmic i justícia social: l'economia al servei de les persones**

- 6. Urbanisme i medi ambient. Reflexions i propostes sobre l'urbanisme i el dret a la ciutat a Martorell**

- 7. Cultura**

- 8. Les Tecnologies de la informació i la comunicació (TIC)**

1. La Candidatura d'Unitat Popular de Martorell

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) de Martorell està constituïda per una assemblea autoorganitzada que ja fa aproximadament vuit anys que treballa fent anàlisi i acció política. Emmarcada en la lluita institucional, des del moviment de l'Esquerra Independentista treballa per la independència i el socialisme als Països Catalans, així com la lluita contra el patriarcat.

El document que hi ha a continuació agafa les diferents propostes que fa la CUP per a continuar treballant els propers anys. D'altra banda, els eixos polítics que recullen les propostes són la radicalització de la democràcia, la construcció de viles i ciutats socialment igualitàries, la construcció dels Països Catalans, la de defensa d'un model de territori sostenible i equilibrat i l'autoorganització com a base de la democràcia.

A Martorell, l'Ajuntament no interactua amb la ciutadania i, quan ho fa, ho fa des del clientelisme. Els darrers anys diferents col·lectius amb idees clarament oposades al consistori hem vist com l'únic que han fet ha estat posar-nos obstacles. Les decisions es prenen a despatxos i no als carrers i a les places. No volen escoltar més veus que la seva pròpia veu. La CUP treballa per a assolir una democràcia participativa on les decisions siguin preses entre totes totes, i no dipositant un xec en blanc en forma de vot; així com per ser un altaveu de l'Esquerra Independentista i dels moviments socials a Martorell.

D'altra banda, l'actual context econòmic està marcat per una crisi econòmica que, com sempre, paguem les treballadores i treballadors amb l'atur, la precarietat laboral, la retallada de drets socials, etc. Un clar exemple en seria la darrera fotografia de la patronal, l'Estat espanyol i els pseudosindicats espanyolistes pactant la reforma de les pensions, la qual evidencia un cop més que tan sols treballen pels interessos del capital.

La CUP treballa per una economia al servei de les persones que permeti d'avançar cap a estructures econòmiques que garanteixin la cohesió social. Tothom hauria de tenir garantida la igualtat de drets i d'accés als serveis

públics com són l'educació, la sanitat o l'habitatge. Els ajuntaments, per tant, creiem que haurien de treballar amb aquest objectiu.

Però tampoc no podem oblidar que la construcció dels Països Catalans comença des dels municipis, entesos com a base d'integració, cohesió social i sentit comunitari, així com a primer àmbit des del qual hem de treballar per a defensar la nostra llengua, la nostra cultura i la nostra identitat.

Des de la CUP defensem l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació i ens oposem fermament a postures com la de l'espanyolisme del Tribunal Constitucional, que és un clar atac al nostre poble. Pel mateix motiu també critiquem aquells que abans i ara pacten amb aquest espanyolisme en nom dels seus mateixos interessos.

Per tot plegat, el model de territori no es pot basar en el totxo ni en el creixement pel creixement, ja que això no respon ni a les necessitats dels martorellencs i les martorellenques ni a les del medi. Les Àrees Residencials Estratègiques (ARE) en són un exemple: l'Horta de la Vila i la Sínia es veuen directament afectades.

El dret de les persones de viure a la ciutat entesa com un espai de convivència s'ha de vehicular a través de polítiques que estan a l'abast de l'Ajuntament. Aquestes polítiques d'habitatge han d'anar encaminades a rehabilitar i a generar experiències i alternatives, com són les cooperatives d'habitatge o la masoveria urbana; tot evitant així l'acumulació de pisos buits i abandonats, incentivant la rehabilitació i penalitzant la tinença i l'acumulació d'habitatges buits, i posant en marxa una borsa d'habitatge social al servei de la ciutadania.

El dret a la ciutat implica també que els espais verds i naturals siguin respectats de la depredació i l'especulació i s'integrin amb equilibri a la trama urbana en cas que s'hi trobin molt propers, com és el cas de Martorell. És intolerable el tracte que l'Ajuntament està donant als rius, tot asfaltant la llera, destruint el bosc de ribera i fent aparcaments a l'espai fluvial. La proposta de la CUP, tant pel que fa als rius com a la resta d'espais naturals, és

que esdevinguin espais de trobada i convivència basats en el coneixement i el respecte d'aquests entorns.

Totes les propostes exposades, així com la concreció de les seves idees han de prendre forma des de la participació ciutadana. La ciutadania i el teixit associatiu han de ser els protagonistes en la generació de les dinàmiques polítiques i socials que ens han de permetre avançar com a poble cap allà on, entre totes i tots, decidim que volem anar. Cal ser conscients que la sobirania del nostre poble ha de néixer de la democràcia autoorganitzada de base. La democràcia es fa i es viu als carrers, i la construïm entre totes i tots.

2. Radicalització de la democràcia, recuperació de l'espai públic i enfortiment del teixit associatiu

Democràcia participativa

Entenem la democràcia participativa com un procés gradual que va de la cultura participativa a un sistema de democràcia directa. El context sociopolític actual a Martorell, com arreu dels Països Catalans, es caracteritza pel fet que els centres de decisió reals (les instàncies ecocòmiques) es troben fora de l'àmbit polític, el qual condicionen per aconseguir que compleixi només les seves atribucions formals i utilitzi els aparells de l'Estat per a garantir i afavorir els seus interessos. També a nivell nacional el nostre poble es veu oprimat davant de les decisions dels estats espanyol i francès.

Des de l'assemblea de la CUP de Martorell volem treballar per a aconseguir que entre totes i tots construïm espais de decisió real i de base comunitària. Per això defensem que la ciutadania ha de ser la protagonista en els processos consensuats de presa de decisions que han de permetre a tothom de decidir en igualtat de poder sobre tot allò que ens afecta.

Els punts sobre els quals creiem que cal incidir són:

- La pedagogia de la participació
- L'enfortiment i dinamització del teixit associatiu.
- La corresponsabilització i cogestió d'equipaments i programes.
- La democratització de la cultura i de l'oci i la socialització dels espais públics.

Dinamització del teixit associatiu

Des de la CUP treballem per a dinamitzar el teixit associatiu i promoure l'autoorganització ciutadana, ja que l'entenem com una de les principals bases per a la construcció d'una societat de persones lliures, responsables i solidàries. Creiem en una forta xarxa social d'arrel popular com a principal garantia d'un Martorell viu i participatiu. Cal una unificació de mesures transversals per a revitalitzar el teixit associatiu i cultural de Martorell que fomenti la identitat col·lectiva des de la cohesió social i l'esperit comunitari. És a dir, cal reforçar la vitalitat del municipi, potenciant la creació d'espais de relació entre la gent i entre les entitats, i fomentant la cultura associativa com a tradició al nostre poble. Per a aconseguir-ho, caldria treballar de manera interdepartamental, tenint en compte la tasca voluntària de les entitats, així com el seu ritme de funcionament en relació a aspectes com els horaris de reunions o l'agilitat en els tràmits. En definitiva, cal fomentar i aprofitar l'existència d'un teixit associatiu ric, plural i participatiu que, a més de treballar per complir els seus propis objectius i les seves pròpies finalitats, ha de corresponsabilitzar-se de la vida pública del municipi, amb una forta visió de col·lectivitat i de bé comú.

És necessari augmentar la implicació dels centres educatius en la vida associativa de Martorell. Entenem com a centres educatius les llars d'infants, els CEIPS, els IES, les escoles d'adults, així com l'educació no formal impartida des de les diferents entitats i associacions. També cal crear una xarxa educativa i cultural que promogui l'educació més enllà de l'horari lectiu i impliqui el màxim d'agents locals (centres d'esplai, agrupaments escoltes, casals d'avis, etc.) en el desenvolupament d'un model d'educació que vinculi als continguts del model convencional altres aspectes, com ara el coneixement de l'entorn, la cultura pròpia o el treball i el foment de certs valors.

Cal incentivar la independència associativa, tot trencant el vincle desigual entre les entitats i l'administració local. És necessari mantenir un sistema equitatiu de subvencions que valori totes les entitats per igual, sense incidència municipal en el desenvolupament de les seves activitats, i amb un recolzament a aquestes.

És a dir, la relació de l'Ajuntament amb el teixit associatiu ha de ser reflex d'una aposta seriosa pel desenvolupament de la política associativa del municipi. Cal tenir en compte que per tal d'aconseguir un teixit associatiu viu i sòlid és imprescindible educar les persones en la participació, tot destacant

la importància d'establir vincles amb alguna entitat o associació del municipi. En aquest sentit, ha de ser una prioritat arribar a la gent no associada a partir dels projectes basats en necessitats reals, així com fer possible una millor visualització de les activitats de les associacions. Perquè tota aquesta tasca sigui efectiva cal la coordinació i participació conjunta de totes les entitats del municipi, de qualsevol naturalesa. I, per tal de fer realitat o facilitar aquesta trobada entre les diferents entitats, és necessària la creació d'un espai que la faci viable, a fi de facilitar la millora d'aquest teixit en tots els aspectes, així com el foment d'un associacionisme que sorgeixi de demandes reals i interessos comuns, evitant que es generi sense fonament i sense tenir cap sentit ni continuïtat.

És per això que defensem la creació de la Casa de les Entitats, la qual hauria de vetllar per la facilitació dels tàmits burocràtics i els recursos d'infraestructura a entitats, col·lectius i iniciatives populars, tot tendint cap a l'autoorganització ciutadana. Hauria de tenir un horari flexible, per tal d'adaptar-se a les necessitats de les entitats i associacions. Aquest espai ha de servir per:

- Ser punt de trobada de les entitats i associacions, així com de la resta de martorellencs i martorellenques, funcionant com a centre cívic.
- Fer de seu de les entitats que ho requereixin.
- Ser epicentre de les activitats o propostes sorgides de les mateixes entitats.
- Crear xarxes culturals i socials entre les entitats que fomentin el treball conjunt.
- Acollir propostes *amateurs* locals.
- Crear xarxes d'intercanvi personal i el Banc del Temps.

Relació de l'Ajuntament amb el teixit associatiu

Creiem que aquesta relació ha de millorar en molts aspectes, ja que si no és així no es podrà aconseguir dotar Martorell d'un teixit associatiu de base sòlida, el qual es faci fort gràcies al treball conjunt de les diferents entitats que el configuren. Cal vetllar perquè es faci visible a la resta de la població el treball fet per les persones que integren aquestes entitats, i evitar que la relació d'aquestes amb l'Ajuntament es basi en el clientelisme. Així, aquesta relació ha d'anar més enllà del fet econòmic; cal una coordinació i un diàleg ric i seriós. Calen, doncs, polítiques de promoció del teixit associatiu i eines o procediments que permetin de veure quines són les necessitats de la població, alhora que facilitin que la informació referent a les activitats i actes organitzats per les entitats arribi a aquesta població.

La feina feta per les entitats ha de ser reconeguda pel seu valor i repercussió en el dia a dia del poble. Una manera de reconèixer aquest important paper per part de l'Ajuntament podria ser la de fer-les participar en les decisions municipals. I, a l'hora de demanar espais, equipaments o altres serveis, cal facilitar el tràmit i la burocràcia el màxim possible, ja que sovint les traves burocràtiques amb què es troben les entitats resulten excessives, cosa que pot acabar convertint el treball en les entitats en una tasca desgastadora, cosa gens positiva per a la salut del teixit associatiu del poble.

3. Polítiques socials i atenció a les persones

No podem entendre l'acció política institucional sense una vessant de servei a la ciutadania i la seva defensa, com una manera d'ordenar i regular la feble organització social, que molt sovint resta al lliure arbitri de l'economia del lliure mercat.

Davant la perenne tendència neoliberal de retallar prestacions i garanties socials, de privatitzar a favor d'una minoria la gestió dels serveis públics que afecten la majoria, des de la CUP denunciem aquesta direcció política i treballem per a revertir la situació en la mesura que sigui possible. No podem deixar perdre allò que ha costat tant esforç de guanyar: conquestes i fites socials que han estat possibles gràcies a la lluita, i que mitjançant la lluita volem reconquerir. Per tant, dirigirem l'acció municipal a l'ampliació, millora i difusió dels serveis socials, sanitaris i de promoció ocupacional, així com la ferma defensa del seu caràcter públic.

L'assemblea de la Candidatura d'Unitat Popular de Martorell aposta per la transformació de l'actual model econòmic imperant, sense la qual no és viable la superació de les desigualtats econòmiques i socials. El règim neoliberal ha demostrat, sobradament, la seva capacitat per a concentrar la riquesa i el poder polític en ben poques mans, cosa que es contradiu frontalment amb l'esperit democràtic. És el mateix règim que ens ha conduït a l'actual crisi amb el seu afany especulador, i el mateix que pretén respondre als seus errors amb l'afebliment de l'estat del benestar i amb la precarietat de les condicions de vida de la classe treballadora.

El context local és un reflex del model neoliberal global. La desigualtat i la discriminació -de gènere, per lloc de procedència, generacional, cultural, etc.- sovint tenen origen en la manca d'equitat i d'oportunitats econòmiques. Per al capitalisme, l'estatus i l'èxit social són gairebé només una qüestió material, econòmica. Per aquest motiu la individualitat i la competitivitat estan tant esteses. Només un model solidari i cooperatiu fomentarà la solidaritat i la cooperació col·lectiva de manera massiva. Així doncs, la CUP defensa una organització social basada en la distribució equitativa dels béns i serveis que la mateixa societat produeix.

Subratllem que, a l'hora d'establir els serveis municipals, l'Ajuntament ha de mantenir el seu caràcter públic i municipal, com a una manera lògica de gestionar-los pel bé comú. Les privatitzacions d'aquests serveis no prioritzen els beneficis socials i la transparència en la gestió.

Les polítiques socials municipals han d'establir-se en el marc d'un pla integral; és a dir, han afrontar les diferents mancances socials de la població tenint en compte el creixement urbanístic i demogràfic. L'actual Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) segueix plantejant desequilibris entre l'expansió urbanística i la dels drets i serveis com la sanitat, l'educació o l'habitatge digne.

A què ens referim quan parlem d'allò social?

Ciutadania

Desfent els fràgils discursos oficialistes sobre ciutadania, cal recordar que no és possible bastir una societat cohesionada -conscient de ser societat- quan hi ha ciutadans de primera, segona, tercera i quarta classe; i que **la convivència i el civisme no són possibles quan els drets jurídics i polítics no són els mateixos per a tothom.**

El concepte de ciutadania va més enllà de ser un estatus jurídic i administratiu. En el mateix sentit, "ciudadà/na" no és una categoria immòbil, sinó que **es defineix en la mesura que s'exerceix.** Tenint en compte l'origen proper del terme, que trobem en la revolució de 1789 i l'inici de l'estat modern, parlar de ciutadania és parlar de política. **L'exercici polític és fer ciutadania i, inversament i complementària, l'exercici ciudadà és fer política.** Així doncs, en la construcció de la societat de totes i tots, cal que hi hagi instàncies de participació i organització que permetin desembocar en un poder popular que superi la vella dicotomia públic/privat. La garantia imprescindible **d'aprofundiment democràtic és la participació política protagònica.** Deixem enrere d'una vegada el llast de l'obsoleta democràcia

representativa, liberal i burgesa, tot donant pas a la radicalització de la democràcia, en primera persona, social i en pro de les necessitats de la majoria.

Escollim el Martorell dels drets socials. **Cerquem, entre totes i tots, solucions transformatives;** és a dir, programes universals de benestar social, tributació progressiva, polítiques macroeconòmiques locals per a la creació de condicions de plena ocupació, un sector públic sòlid, una proporció significativa de propietat pública o col·lectiva i una presa de decisions democràtica de les prioritats socioeconòmiques bàsiques. Ara bé, una vertadera transformació positiva no passa només per una revisió de les estructures: també implica un canvi de les relacions humanes basades en l'ètica que promogui la solidaritat i la reciprocitat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres.

Encaminem-nos cap a una política que concebi les persones com a subjectes actius de dret i no com a simples receptors passius de serveis.

Incloent tots els col·lectius, creiem que el jovent i l'atenció als processos migratoris requereixen de propostes específiques. En matèria de joventut creiem necessària l'existència d'un Punt d'Informació Juvenil (PIJ) que doni resposta a les necessitats dels i les joves del municipi en temes de formació, lleure i cultura, mobilitat, habitatge i salut. També considerem de vital importància l'existència dels Punts d'Informació i Dinamització Descentralitzats als Centres d'Ensenyament Secundari (PIDCES), ja que aquests ens permeten estar en contacte directe amb els i les joves i conèixer de primera mà les seves necessitats. Cal incentivar els programes de prevenció en matèria de salut i drogodependències.

Apostem també per la comunicació directa entre entitats i col·lectius de joves, tant formals com no formals, acabant així amb la relació desigual existent i tot recolzant les seves iniciatives.

Pel que fa a l'atenció als processos migratoris és necessària la creació d'un Punt Municipal d'Acollida per a totes les persones de recent arribada al

municipi, on se les informi dels diferents serveis municipals, així com del seu funcionament.

Creiem important el coneixement de la llengua i cultura del país d'acollida per part de les persones nouvingudes. Per tant, apostem per potenciar els espais municipals d'aprenentatge de la llengua, augmentant-ne el nombre de places, impulsant la matrícula viva i donant suport a tots els col·lectius i associacions que de manera voluntària també participen de la xarxa local d'atenció als processos migratoris.

També és necessària la posada en marxa de projectes de sensibilització que ajudin a la integració i a la bona convivència.

4. Educació

Quan parlem de polítiques educatives hem de tenir present que l'educació no forma part d'una etapa en concret de la nostra vida, sinó que estem en aprenentatge continu. El dret a l'educació és un dret fonamental que implica diferents àmbits personals i socials. És justament per aquesta continuïtat que és important pensar en les polítiques educatives com a elements transversals -tal com passa amb les polítiques socials-. Hem d'entendre que l'educació és responsabilitat de tothom, de manera que no ha de quedar relegada a les institucions ni als nuclis familiars.

Des del municipi no sempre és disposa del nivell de poder que cal per a prendre totes les decisions, i menys encara si es tracta de qüestions que vénen dictades des d'institucions públiques o instàncies superiors a l'Ajuntament. Malgrat això, el fet que des del consistori no es disposi de les competències necessàries no impedeix que tingui mitjans per a fer arribar la seva veu a aquestes institucions superiors o que pugui tenir una opinió formada o uns criteris respecte el camí que s'ha de seguir.

Apostem per un ensenyament públic i de qualitat, i per això creiem que no s'ha de donar suport a cap decisió política que impliqui la creació de centres privats, l'ampliació de línies privades o el transvasament de fons públics a aquests centres.

El paper de les escoles

L'escola és un reflex de la societat; és per això que en ella s'hi troben també les problemàtiques del poble. Així, han de poder existir escoles on hi càpiguen les diferències personals de l'alumnat. En aquest sentit, hem de ser conscients que la dificultat no pot ser una excusa. Volem escoles que reflecteixin la realitat de la societat. Per tant, hem d'aportar recursos perquè aquest reflex s'ajusti a la realitat en la major mesura possible. Hem de lluitar per tenir escoles inclusives i integradores, de manera que davant d'infants amb necessitats especials s'ha d'intentar vetllar pel funcionament que els pugui donar una millor resposta, mitjançant recursos que puguin fer-los com més autònoms millor, per exemple. Per

tal de garantir aquesta qualitat i aquesta funció integradora, les escoles han de treballar de manera coordinada i en xarxa, per tal que es puguin anar distribuint els

recursos materials, humans, o de qualsevol altre tipus, entre aquelles en les quals l'Ajuntament hi té competències (com les escoles bressol o les escoles d'adults), i en funció de les dificultats particulars de cada centre.

Per a poder oferir un ensenyament públic i de qualitat és necessari garantir places per a totes aquelles persones que així ho sol·licitin, no només fent èmfasi en la quantitat del servei, sinó també en la qualitat. S'han d'evitar les massificacions en els centres on la falta d'espai fa difícil la tasca.

L'escola ha de ser de tothom; per tant, hem de potenciar la participació dels pares i mares dins l'estructura escolar, afavorint així que se sentin part del teixit escolar i participin dels projectes que s'hi duen a terme. Entenem d'aquesta manera que les AMPA no poden quedar només com a coordinadores de serveis com els del menjador o els transports escolars, sinó que han d'anar més enllà.

Continuant amb la idea que l'educació és responsabilitat de tothom, s'ha de donar importància al paper que juguen en aquest punt aquelles entitats que es dediquen a l'educació no formal. Des de l'Ajuntament s'ha de incentivar la participació dels infants i joves a la xarxa d'entitats del poble, tenint en compte sobretot aquells que més ho necessitin, ja sigui per la seva situació personal o bé social.

Així, apostem per una pedagogia activa i centrada en l'aprenentatge no vist com un dogma, sinó com una vivència. Hem d'incentivar el pensament crític educant els infants i joves per tal de fer-los conscients de les problemàtiques del poble i la societat, de qualsevol tipus (urbanístiques, ambientals, econòmiques, de gènere, etc.).

És necessari incentivar la utilització de transport públic a l'hora de fer desplaçaments que no es puguin realitzar a peu i la creació de **camins escolars, amb els quals els infants pugin realitzar de forma autònoma una ruta prèviament pactada amb la família i el barri per la qual es poden anar passant a recollir a casa els uns als altres.**

Els centres escolars no poden estar tancats al poble. S'han d'obrir els patis de manera que es puguin utilitzar les escoles com a espais per a realitzar activitats, com poden ser xerrades, col·loquis, etc.

L'escola bressol

Atenent a aquest àmbit, hem de lluitar perquè s'allarguin els permisos de maternitat i paternitat, no pas per a aconseguir que a la llarga aquest servei desaparegui, sinó per tal de fer-ne un servei d'acompanyament, i no de necessitat. Cal poder garantir, doncs, que Martorell tingui una xarxa d'escoles bressol que cobreixin les necessitats del municipi. Hem d'apostar per un servei de qualitat que no quedi saturat en espais irrespirables i sobreocupat, mitjançant la construcció de noves escoles bressol que permetin a aquelles que estan saturades poder tenir un índex d'inscrits inferior. És un servei opcional, però malgrat això és necessari garantir que tothom hi tingui accés.

L'escola Infantil i Primària

Creiem en l'escola pública, i hem de treballar per enfortir aquest sistema. Una bona via de treball podria ser la creació d'una xarxa d'escoles que permetés gestionar coordinadament els recursos tant humans com materials i coordinar també estratègies comunes. Aquest tipus de centres són gestionats per la Generalitat de Catalunya, però des de l'Ajuntament es pot incidir en aspectes que es considerin importants o urgents, com és aquesta necessitat de coordinació per tal de superar dificultats que puguin sorgir. La zonificació és una mesura que s'ha d'estudiar, la qual permetria l'accés a les famílies a les escoles del barri on resideixen.

Els instituts

En el cas dels instituts es prendran les mateixes mesures plantejades per a les escoles. Des de l'Ajuntament s'ha de potenciar la creació d'un conveni amb el

departament d'educació per tal de garantir que els joves que cursin 4rt d'ESO puguin fer algun un tipus de pràctiques en empreses que els permetin d'obtenir una formació de caire més laboral, la qual pugui actuar com a orientació a l'hora de poder començar a decidir quin camí volen seguir en un futur.

L'oferta post-obligatòria

L'Ajuntament ha de vetllar per oferir una oferta de graus post-obligatoris que estiguin estretament lligats a les necessitats de la població, com és el cas de cicles formatius, escoles tallers, o bé programes com els Programes de Qualitat Professional Inicial (PQTI).

L'Oficina Municipal d'escolarització

Des del consistori s'hauria de seguir vetllant per la no desaparició d'aquest servei, el qual treballa per la neutralitat a l'hora de realitzar les matriculacions i la distribució de l'alumnat als centres. A la vegada, ha de garantir que els centres mantinguin una igualtat a l'hora de considerar i tractar els alumnes, en tots els sentits.

Creiem també necessària l'oferta d'escoles que s'ocupin de l'ensenyament d'altres coneixements i habilitats, fora de l'àmbit curricular de l'educació obligatòria, com és el cas de les escoles d'arts plàstiques, les escoles de música, dansa i teatre, o bé les escoles d'idiomes, entre d'altres. Cal treballar també per fer que aquestes estiguin a l'abast de tota la població.

5. Model econòmic i justícia social: l'economia al servei de les persones

Anàlisi de la situació econòmica, social i laboral

Malgrat manca de competències en aquest terreny tant pel que fa a l'àmbit municipal com nacional, creiem que des de l'Ajuntament cal prendre iniciatives al respecte.

La situació de crisi econòmica actual s'ha generat per una nefasta política financera executada en aplicació dels criteris neoliberals de creixement continu. Aquesta crisi ha produït el col·lapse d'un model que es basava en l'absorció de la producció mitjançant l'endeutament de les classes populars les quals, a mesura que han anat perdent poder adquisitiu any rere any, han vist com augmentava el seu endeutament, fins al punt d'arribar a una situació insostenible. I tot per a mantenir el nivell de consum necessari pel sistema capitalista especulador imperant.

Davant d'aquesta situació, l'única cosa que han fet els poders públics ha estat injectar diners públics a la banca i a les grans multinacionals; i el creixement econòmic de la darrera dècada ha tingut el seu fonament en la construcció amb finalitats especulatives. El govern estatal i els autonòmics n'han estat els principals promotors, al costat de les corporacions locals que, malgrat no ser, en molts casos, l'administració pública competent en aquesta matèria, han vist en les taxes i impostos relacionats amb aquesta activitat econòmica la base del seu migrat finançament en relació als serveis que hi han anat assumint.

La rebaixa dels ingressos (per la davallada de les rendes i els beneficis) i l'augment de la despesa provocat per la injecció de diners a la banca i les grans empreses han fet augmentar el dèficit públic i el deute que el govern espanyol, pressionat per instàncies econòmiques internacionals, pretén eixugar amb la reducció de la despesa pública. Al costat d'aquesta mesura, ha intentat fer créixer els seus ingressos augmentant els impostos, solució que representa la pitjor aplicació possible d'aquesta fórmula, ja que retalla la despesa social i fa créixer aquells impostos que tenen una afectació més gran per a les rendes més baixes (com l'IVA).

Altres mesures, com la retallada de salaris al sector públic, la congelació de les pensions, o l'eliminació de prestacions socials, s'han vist acompanyades d'una reforma laboral i del sistema de pensions que suposa una nova pèrdua de drets de la classe treballadora. En resum, les mesures adoptades pel governs suposen una nova agressió dels drets socials de les classes populars.

Així doncs, totes aquelles polítiques encarades a fer pagar la crisi a les classes treballadores no només no ajudaran a superar-la, sinó que l'agreujaran; de la mateixa manera que la reducció crònica del poder adquisitiu d'aquestes classes ha estat un dels principals elements motivadors de les actuals dificultats econòmiques a nivell global. Cal aprofundir, per tant, en la redistribució de la riquesa, de manera directa i indirecta, per així poder edificar un model que no requereixi de l'especulació financera o immobiliària, sinó que es basi en la producció, l'estabilitat i el benestar social.

Cal tenir ben present que **la mobilització és l'eina que tenen les classes populars per tal de defensar i fer valdre els seus drets**. Ha estat així històricament i així és ara. I malgrat que la societat individualista i consumista que han fomentat aquells que en l'àmbit econòmic ens han abocat a la crisi hagi fet que s'adormi la consciència col·lectiva, aquesta eina és necessària per tal de fer front a les «contrareformes» plantejades pels poders econòmics i empresarials i executats pels governs.

Aquest és un bon moment per a fer despertar la consciència col·lectiva. De motius, en sobren. Deixar aquestes agressions sense resposta és aplanar el terreny per a noves agressions futures.

Des de la CUP proposem:

- Donar suport a les organitzacions ciutadanes com les assemblees d'aturades.
- Crear un punt d'assessorament sobre els drets dels treballadors i treballadores; així com sobre la creació de les cooperatives laborals.
- Potenciar el petit comerç.
- Vetllar pel bon funcionament de l'Oficina de Treball de la Generalitat (OTG) i de la Borsa de Treball Municipal.
- Dignificar les condicions laborals del Centre Especial de Treball (CET).

6. Urbanisme i medi ambient. Reflexions i propostes sobre l'urbanisme i el dret a la ciutat a Martorell

El Model

Per a l'estructuració dels posicionaments ideològics i les propostes en matèria d'urbanisme i habitatge partim de la concepció del "dret a la ciutat", formulat des dels moviments socials i per diverses escoles d'urbanisme crític. Aquesta filosofia sorgeix arran de l'anàlisi de la rellevància de l'àmbit urbà en l'organització política, econòmica i administrativa dels territoris, en l'actual context capitalista, on les relacions de les persones i col·lectius amb el medi està mediatitzada pel diner.

Les propostes fetes des de la CUP de Martorell integren l'aposta ferma perquè **es capgirin les dinàmiques depredadores i deshumanitzadores als entorns urbans**, per tal que Martorell -així com la resta de viles i ciutats dels Països Catalans- esdevingui un **espai de convivència i diversitat, ric en usos diversos, on els espais i equipaments siguin públics i acompanyin el desenvolupament col·lectiu i individual.**

Martorell, com a espai físic i polític, ha de donar resposta al dret de totes les persones a un hàbitat digne, vertebrant les necessitats i els drets de les persones i l'entorn a través de la participació democràtica en les polítiques, plans i projectes que afectin i defineixin les seves funcions.

A més de la democràcia directa, les propostes que tot seguit s'exposen es basen els principis de racionalitat, d'equilibri i justícia social, que atorguen al dret a la ciutat la seva dimensió col·lectiva. És a dir, el dret de tota la població a habitar dignament al municipi no és únicament individual, sinó que tothom és responsable d'exigir i fer possible aquest dret i evitar les exclusions i l'especulació que el sistema actual afavoreix.

Les propostes

Tot això es concreta en un model de ciutat compacta, mediterrània, amb varietat d'usos que disminueixi les necessitats de mobilitat, que eviti el creixement extensiu i que tingui en compte els gèneres i les necessitats específiques de col·lectius amb mobilitat condicionada, com són les persones amb alguna inusvalidesa (com és la ceguesa o mobilitat reduïda que requereix l'ús de cadira de rodes o bastó), o bé les persones que van amb nens petits.

Avui són bancs, constructores i promotores, junt amb les Administracions que les afavoreixen, les que defineixen el nostre poble amb creixements desmesurats a la Sínia i a l'Horta de la Vila, amb l'acumulació i abandonament de propietats als barris més antics i amb el lucre exorbitant per les hipoteques als barris més nous.

Els pocs terrenys on no hi ha asfalt ja estan preparats per a construir al voltant de 1.900 habitatges nous en blocs de més d'onze plantes, mentre al poble persisteixen (segons les estadístiques de la Generalitat) més de 1.000 habitatges buits. Les àrees industrials mantenen els mateixos dèficits d'infraestructura i connectivitat, i als espais verds i naturals s'hi perpetuen situacions de deixadesa que malmeten les característiques ecològiques que els defineixen.

Aquest no és el model pel qual apostem. **La defensa del dret a l'habitatge requereix un urbanisme sostenible: una eina al servei de les persones que fomenti l'establiment d'espais, que generi dinàmiques comunitàries on es fomentin les relacions socials, amb sistemes de transport eficients.**

Ens oposem frontalment al creixement desmesurat que comportarà el desenvolupament de l'Horta de la Vila i de la Sínia. Existeixen alternatives eficaces per donar resposta a les necessitats d'habitatge que no responen directament a la construcció nova:

-Rehabilitació, amb un programa d'ajudes, que asseguri la incorporació dels habitatges rehabilitats al parc d'habitatges socials.

-Penalització de la possessió d'habitatges buits, amb recàrrecs a l'IBI.

-Dotació d'eines i avantatges a la borsa d'habitatge, que ha de tenir un caràcter social.

-Difusió i recolzament d'experiències alternatives en matèria d'habitatge: masoveria urbana, cooperatives, sostre cívic, etc.

-Participació de la ciutadania en les plusvàlues.

-Les plusvàlues generades per la construcció han de ser per benefici comú i s'han d'utilitzar per a la urbanització/construcció dels sistemes (carrers, zones verdes i equipaments), i no per d'altres conceptes que no reverteixin en els martorellencs i martorellenques.

-Els ingressos del municipi per les plusvàlues han de fer-se públics.

-Publicitat i participació en els processos de planejament urbanístic. Cal establir mecanismes de participació popular en la planificació, mitjançant un pla de participació ciutadana el màxim de plural i dialogant possible.

-Facilitació de l'accés als col·lectius amb dificultats d'accés.

-Redefinició de les tasques de l'Empresa Municipal d'Habitatge, consolidant-la com a alternativa davant les immobiliàries i promotores privades i erigint-la en eix de les polítiques d'habitatge.

Tanmateix, l'habitatge no és l'únic element en les polítiques urbanístiques: mitjançant aquestes polítiques també es defineixen l'existència i els usos dels **espais públics i els equipaments municipals**. En aquest sentit, les propostes de l'assemblea de la CUP de Martorell van lligades als eixos ideològics i a les propostes en matèria de polítiques socials i culturals. Els espais i equipaments públics han d'estar al servei de la ciutadania; no poden ser, com han estat fins ara, un espai vetat a la participació. Per això, el **patrimoni cultural i arquitectònic martorellenc ha d'estar també al servei de les persones i col·lectius**, de les iniciatives i necessitats que es detectin des dels barris i les organitzacions, a través de polítiques socials i culturals decidides entre totes les persones que viuen a Martorell.

La configuració de la **mobilitat** al municipi es treballa també des de l'ordenació urbanística, per això proposem:

-**Adaptació integral** d'accessos i voreres a les necessitats de persones amb mobilitats reduïdes, amb la seva participació activa en la detecció i establiment de prioritats.

-**Reorganització del servei de bus municipal**, amb la participació activa de totes aquelles persones que en són usuàries.

El tractament que s'ha donat als **espais fluvials dels rius Anoia i Llobregat**, així com als cursos d'aigua en general, es mereix una atenció especial. **L'Horta de la Vila** ha de convertir-se en un **espai ecològic, social i cultural**, i requereix, en aquest sentit, actuacions que generin un espai de trobada amb el màxim respecte cap a la biodiversitat que li és pròpia.

D'altra banda, apostem per una **regulació de les hortes de titularitat municipal** que en garanteixi la salubritat i l'accés en condicions d'igualtat, emprant els sistema dels horts urbans municipals; així com pel **sanejament del Canal Alegre**, per tal d'aconseguir una aigua de rec en condicions, amb una posterior implicació del consistori municipal en el manteniment i control, i la persecució de l'abocament d'aigües residuals.

No podem cloure aquest apartat obviant el protagonisme que ha de tenir l'Ajuntament com a institució en la desaparició de la simbologia feixista i en la racionalització dels espais per als cossos policials i militars, fent desaparèixer la caserna de la guàrdia civil- i en la supressió dels peatges a l'AP7.

7. Cultura

És important incidir en la participació en l'àmbit de la cultura, pel fet que ofereix un gran nombre possibilitats per la millora de vida, l'entesa mútua i la cohesió social de Martorell. Resulta interessant fer un anàlisi del paper de l'Ajuntament en relació amb les entitats que configuren el teixit associatiu del poble, a fi d'adonar-se que caldria sotmetre'l a revisió per tal de millorar-ne la situació i potenciar la seva incidència en la vida social dels martorellencs i martorellenques. Martorell pateix un problema de desarrelament de molts dels seus i les seves habitants, arran de la configuració del municipi com a punt de pas, d'arribada i de trobada; és a dir, de ciutat dormitori. Proposem potenciar la identitat martorellenca com a mecanisme de cohesió social i d'autoestima; fer-ho entre tots i totes i des del nostre municipi, però sense perdre mai de vista marc nacional dels Països Catalans.

La cultura és un dels elements principals a l'hora de bastir un model de societat integradora, solidària i dinàmica. Ha de ser un mitjà de relació social, de participació, de diàleg i de reflexió comuna, alhora que ens ha de permetre reconèixer-nos individualment com a persones i col·lectivament com a martorellencs i martorellenques i com a catalans i catalanes. És, per tant, una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social. Des de la CUP, a més, valorem el significat alliberador de la cultura, que cal potenciar.

En aquest sentit, l'objectiu de la política cultural municipal és que pugui participar de la revitalització cultural del país, a través de la implicació de tota la ciutadania. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes bases sòlides sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població. La política municipal s'ha de posar al servei d'un projecte d'enriquiment cultural col·lectiu. Per això, la política cultural ha de partir de la iniciativa de treballar per a fer que tot el municipi participi de la vida cultural. Ha de vetllar, doncs, per evitar la dualització de la societat i per promoure una producció cultural i artística de qualitat, alhora que ha d'establir mecanismes de socialització del patrimoni comú.

La cultura com a eina de cohesió social

Les propostes que resumirien la idea de cultura com a eina de cohesió social que, d'acord amb aquest projecte global de dignificació de Martorell, permetrien assolir aquests objectius són:

-Creació d'una comissió de festes que s'encarregui de gestionar les festes a Martorell (Fira de Primavera, Festa Major i Festa del Roser), amb la col·laboració de la regidoria de cultura i el suport dels tècnics.

-Donar a conèixer les entitats culturals de Martorell i explicar les activitats que realitzen, establint un sistema similar al que ofereix el patronat d'esports però en el camp cultural.

-Fer de la cultura catalana el punt de trobada de les diferents realitats culturals de Martorell.

-Potenciació la cultura martorellenca, l'autoestima i el valor per les produccions culturals pròpies (noms de carrers, edificis públics, artistes locals, memòria històrica...)

-Treballar per l'augment de la riquesa cultural de Martorell, creant un espai ampli per a la interrelació de totes les cultures i el seu lliure desenvolupament.

-Promoció i foment de la cultura catalana, actuant en pro del desenvolupament de l'ús social de la nostra llengua, tot fomentant la cultura catalana als centres educatius i escoles municipals, mitjançant activitats extraescolars, tallers, etc.

-Impulsar la creació de noves associacions culturals (castellers, mostres de cultura popular, artística, musical, associacions d'estudi...) i garantia de la continuïtat de les ja existents.

Els espais culturals

Molts dels espais culturals de què disposem a Martorell presenten limitacions, estan infravalorats, o no presenten una gestió adequada que n'exploti el rendiment. Tenim un Centre Cultural que bàsicament serveix per a contenir despatxos i oficines, el qual podria multiplicar la seva activitat, cosa que els diferents governs no han fet per falta d'idees i motivacions socials. No cuidem els que tenim (Molí Fariner, Ateneu, Museus, Ca n'Oliveras...) ni s'actua per a crear-ne de nous. Davant d'això, proposem:

-Adequar i garantir les necessitats d'infraestructures i espais culturals, fent que aquests equipaments realment resolguin necessitats, sobretot en el camp de la creació artística.

-Garantir que l'espai públic estigui a disposició de la ciutadania, sense que taxes de cap tipus, en relació a entitats o associacions sense ànim de lucre, en regulin l'accés. El pla d'equipaments culturals ha de prioritzar els dèficits principals i de més urgència, a l'hora de fer-ne el desplegament.

-Potenciar el creixement dels espais destinats a la cultura, afavorint així la creació de sales i la posada en marxa d'activitats o associacions que vulguin treballar en aquest sentit; i mantenir, activar, obrir i promoure els espais ja existents, creant una xarxa sòlida d'oferta i interacció cultural.

-Crear solucions transitòries per establir i concretar opcions alternatives als equipaments previstos a llarg termini.

-Impulsar casals de joves autogestionats, com a punt de trobada i de lleure, on s'hi puguin organitzar activitats i alhora puguin funcionar com a punts d'informació juvenil.

-Potenciar els museus martorellencs: el Museu Municipal Vicenç Ros i l'Enrajolada. Cal explotar les potencialitats que presenten els dos museus actuals i establir-los com a un dels punts clau en la recuperació de la memòria històrica i de la difusió de l'art, la història i la cultura. Els entenem com una porta oberta al país i al món que pot contribuir a l'educació de les persones per mitjà de la celebració d'actes que acostin la ciutadania a la cultura. Caldria establir relacions amb altres centres culturals i artístics per tal d'aproximar les propostes contemporànies al nostre poble.

Revitalització de la producció i socialització de béns culturals

Apostem per una revitalització cultural basada en:

-La promoció d'una cultura pròpia, integradora i de qualitat, que fugi del comercialisme i de l'espanyolització.

-La prioritització de les associacions i els col·lectius locals en l'agenda cultural dels espais destinats a allotjar les activitats culturals.

-La facilitació dels equipaments culturals a les associacions, col·lectius i persones en general de manera gratuïta i sense traves burocràtiques a l'hora d'aconseguir-ne la cessió.

-La promoció de la cultura popular i tradicional a les escoles, per tal d'aconseguir que els infants en siguin un element clau, se'n sentin protagonistes i se la sentin pròpia.

-**Festes populars:** foment d'un model de festes participatiu i sostenible, que garanteixi l'accés a les festes de tota la població, per tal que tothom hi participi i se la senti seva.

-**Cultura martorellenca:** cal fer conèixer la història de Martorell a tots els nivells, a grans i petits; així com potenciar les creacions i produccions d'artistes del poble i ajudar-los a donar-se a conèixer més enllà de l'àmbit local.

-**Cultura crítica:** promoció de projectes, accions i iniciatives que serveixin per a millorar la formació social i acadèmica de la ciutadania, tot vinculant aquesta educació amb els valors socials adients. Cal crear un espai on es puguin donar diferents visions de la cultura, fomentar exposicions i el treball conjunt entre els centres culturals de Martorell i les escoles, implicar-nos en el món on vivim a través del municipalisme, etc. La CUP es aposta per una formació crítica de les persones, la qual és la base per a contribuir a l'autorealització d'aquestes.

-Compromís de l'Ajuntament de Martorell amb el reconeixement i exercici del dret a l'autodeterminació, per tal que des del municipi es pugui contribuir a la construcció nacional dels Països Catalans.

-Foment de la cooperació i la solidaritat internacional.

-Creació de punts de trobada periòdics entre entitats.

-Acabar amb la manca de decisió de les entitats respecte la política cultural.

-Creació de dinàmiques participatives per a conèixer les necessitats reals de les associacions i les persones.

-Assegurar l'accés i l'aprofitament de les instal·lacions i activitats esportives municipals a totes les persones per igual i amb especial atenció a aquelles amb més dificultats (com són les minusvalideses o el risc d'exclusió social), ja que la pràctica d'esports i activitats lúdiques afavoreix la integració d'aquestes persones.

-Producció de cultura i activitat cultural a Martorell i des de Martorell. Cal potenciar el lleure i l'oci del poble, incidint en positiu cap a la creació

d'espais socials i la dignificació de l'espai públic, tot apostant per la realització d'activitats culturals al carrer.

La llengua com a element d'identitat nacional

La llengua catalana és l'eina bàsica de cohesió social i l'instrument més important per seguir aspirant a la construcció nacional d'un poble. Liderar intervencions de normalització lingüística per part de l'administració local és la garantia per a donar resposta a les deficiències d'intervenció de la Generalitat de Catalunya. Cal un programa d'acció ferm i ambiciós per tal de poder donar resposta als importants reptes d'acollida lingüística i construcció nacional.

Foment de la memòria històrica

No hi ha cap col·lectivitat humana capaç d'afrontar el futur partint d'una desconexió del passat. Per això considerem important recuperar la història del nostre municipi per a poder-la posar a l'abast de tothom. El coneixement de la història és una eina indispensable per a entendre el present i pensar el futur, posant especial èmfasi en la importància que té aquest fet per a la població nouvinguda. Per tant, creiem necessari engegar polítiques que permetin preservar la memòria i el patrimoni, i així fomentar i enfortir la identitat col·lectiva.

Cal recuperar la memòria local, en tant que element indispensable per a prendre consciència del nostre passat com a martorellencs i martorellenques. Cal difondre el passat de Martorell, ric, interessant i peculiar, i passar a valorar molt més el nostre patrimoni. Els darrers quaranta anys han comportat la destrucció d'edificis i emplaçaments d'un gran valor històric o artístic. No podem permetre que això continuï així, i cal un compromís ferm de defensa del patrimoni, mantenint i revaloritzant el que

ens queda. Per viure i incidir en aquest món cada cop més globalitzat, cal estimar el poble i potenciar-lo, valorant les seves singularitats i aportant un gra de sorra per la relació lliure i solidària entre tots els pobles.

Considerem imprescindible eradicar qualsevol presència en l'espai públic de referències lligades a la negació dels drets individuals i col·lectius de la ciutadania dels Països Catalans, com a acte de justícia, dignitat i respecte a la nostra societat. Considerem també totalment necessari adoptar mesures per al reconeixement i la difusió de l'activitat de totes aquelles persones que han lluitat per la defensa de les llibertats democràtiques i nacionals, i per la promoció dels escenaris, fets i esdeveniments històrics lligats a la lluita en pro de la democràcia i els valors de justícia, igualtat, alliberament nacional, social i de gènere.

Tampoc no podem oblidar la necessitat d'afavorir la recuperació de la tradició obrera, revolucionària i col·lectivista, entesa com una part central de la història dels catalans, tot evitant la instrumentalització d'aquesta anomenada memòria històrica a partir de la construcció d'un passat que justifiqui el present; és a dir, que faci creure que l'objectiu d'aquelles lluites era arribar a la democràcia representativa en què ara vivim. Creiem que no es pot obviar d'aquesta manera la tradició revolucionària i la importància de l'obrerisme que els catalans i catalanes duem al darrere, és a dir, la realitat de conflicte social i lluita de classes que caracteritza la nostra història dels primers anys del segle passat.

Amb tot plegat volem aconseguir **generar identitat** a partir de la redescoberta de la història del municipi i la recuperació dels espais invisibles i moments històrics oblidats i, amb aquests, s'ha de facilitar el sorgiment d'un **vinde emocional de la població amb l'espai públic**, així com una **presa de consciència i un apropament a la història col·lectiva**.

8. Les Tecnologies de la informació i la comunicació (TIC)

És necessari incentivar l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC), per tal de garantir l'accés a la informació del municipi per part de tota la ciutadania i promoure la implicació d'aquesta en les decisions col·lectives. Entenem com a TIC aparells informàtics, aparells de telefonia, i aparells de ràdio i televisió; xarxes d'informació i comunicació com Internet, radiofòniques, televisió i impreses.

La proposta que des de la CUP creiem que ens permetrà avançar en aquest sentit és la creació d'un Centre Tecnològic amb funcions com:

-Apropar a la ciutadania el coneixement i ús de les noves tecnologies per a minimitzar la ruptura digital.

-Promoure:

- Una xarxa municipal d'internet sense fils.
- Serveis de participació ciutadana mitjançant les TIC.
- Serveis de tràmits municipals via Internet (e-burocràcia).
- La gestió de la cessió d'espais, materials, serveis municipals i altres a les entitats.
- La creació d'una agenda única d'activitats.
- L'ús del programari lliure entre la ciutadania.

-Apostar per l'ús del programari lliure als departaments de l'Ajuntament.

